

Стів Джобс був не просто людиною, яка досягла величезних статків і вразила діловий світ, він виконав чудову роботу і водночас зумів не стати лиш іще одним багатим білим середнього віку в костюмі і краватці. Йому була притаманна надприродна здатність переконати покупців, що вони не просто поповнюють скарбницю транснаціональної корпорації. Натомість він запевняв нас, що, купуючи продукцію Apple, ми робимо крок назустріч зміцненню власної індивідуальності та креативності. Його посліл виглядав приблизно так: «Приєднуючись до команди Джобса, ви стаєте частиною армії аутсайдерів, що руйнують стереотипи».

Як у нього все вийшло? Та дуже просто, адже Стів Джобс по-справжньому вірив, що він і є той самий аутсайдер.

Невиразний старт

Від самої миті свого народження 24 лютого 1955 року Стів Джобс, по суті, виявився позбавленим шансів на нормальне життя. Коли він з'явився на світ, його батько, уродженець Сирії Джон Джандалі та його юна мати Джоан Шібл були студентами. Батько Джоан був настільки шокований романтичними побігеньками дочки і тим, до чого вона

призвели, що її новонароджену дитину одразу ж було віддано на всиновлення — тільки з умовою, що потенційні всиновителі гарантують малюкові гідне життя. Таким чином Стів потрапив до Клари та Пола Джобсів, милого подружжя, що володіло вельми середніми статками, але мало люблячі серця та готовність дарувати свою любов.

Щаслива випадковість

Якщо Стіву і не зовсім поталанило при народженні, то, потрапивши до Джобсів, він отримав подарунок долі — перший щасливий шанс. Вони були сповнені рішучості дати все найкраще дитині, яка перебуває під їхньою опікою, особливо це стосувалося освіти, хоча свого часу самі такої можливості не мали. Їм доводилося дуже економити, щоб накопичити гроші Стіву на коледж. Крім того, саме Пол Джобс прищепив Стівові серйозну пристрасть до технічних новинок, механізмів та різних видів техніки. Затятий автомобіліст Пол проводив більшу частину свого вільного часу в гаражі, ремонтуючи старі машини і потім продаючи їх. Коли Стів підріс, батько почав навчати його різним штукам, наприклад, як розібрати машину на запчастини, а потім знову зібрати її, насправді не розуміючи, наскільки безцінним пізніше виявиться цей досвід для Стіва.

Освіта

Життя Стіва в родині було відносно спокійним і стабільним, але поза домом він плекав свій образ аутсайдера. Справжнім ковтком свіжого повітря для нього було по-

стійно наражатися у школі на проблеми з дисципліною. Наприклад, одного разу він з друзями задумав прощальний жарт для випускників — саме тієї миті, коли будуть проходити випускники, розгорнути плакат із зображенням величезної руки з піднятим середнім пальцем. Коли Стів досягнув статевої зрілості, відчуття, що він не такий, як усі, тільки посилилося, і він перетворився на невпевненого в собі підлітка зі скуйовдженим волоссям — явище доволі не поодиноке, і саме таким він був у студентські роки.

Геть виснаживши фінансові ресурси своїх батьків, він вступив до Рід-коледжу в Портленді (штат Орегон), навчального закладу, що славився гуманітарною спрямованістю, але й там, серед друзів-студентів, він заробив репутацію університетського фріка. Саме тоді Стів із головою занурився в контркультуру, яка захопила американське суспільство наприкінці 1960-х та на початку 1970-х років, бавлячись наркотиками, досліджуючи духовну сторону свого життя, захоплюючись духовними практиками і працюючи в яблуневому садку, який належав громаді. Зрештою, коледж він залишив.

Експерименти

У коледжі Стів Джобс захопився книжками про дієти, які надихнули його стати послідовником фрукторіанства — радикальної форми вегетаріанства, де дозволяється харчуватися виключно фруктами, горіхами, насінням, зерном тощо. Саме тоді виявилася його схильність до певних збочень, зокрема в харчуванні. Пізніше він розповідав своєму біографу Волтерові Айзексону: «Я їстиму лише листя, що збирають незайманки у місячному світлі». Часом

він вживав тільки яблука та моркву. Крім того, займався очищенням організму та постив.

Джобс навіть вірив, що його дієта допоможе тримати під контролем запах тіла і, якщо він харчуватиметься лише фруктами, то не треба буде приймати душ. Але, на жаль, це було не так — достеменно відомо, що його колегам по роботі це створювало неабиякий дискомфорт, скарги на який він чув ще від початку кар'єри.

Кар'єрні сходинки

Навіть ставши складовою частиною команди Atari, він залишався вірним власним принципам. Крім смердючого шлейфу, який часто залишав після себе, він також відмовлявся привести до ладу своє довге волосся та від початку взяв за звичку ходити офісом у дуже невідповідному вбранні і, зазвичай, босоніж. Більше того, пізніше, вже в Apple, принаймні на одну з перших інвестиційних угод він теж з'явився босоніж і, сівши за стіл, швидко поклав на нього свої босі ноги просто перед людиною, з якою мав вести переговори.

Крім того, накопичену впродовж дня напругу він знімав, приймаючи особливу ванну для ніг — засовуючи ноги в унітаз і зливаючи воду.

Причиною Джобсового позиціонування себе далеким від світу «нормальних людей» було те, що він насправді таким і був. До самої смерті він зберіг щире віру у свою винятковість і неповторність, що нібито надавало йому право на власний погляд на речі. Звісно, немає необхідності харчуватися винятково ягодами або не користуватися дезодорантом, щоб здобути славу аутсайдера, але